

FAMILIA.

BUDA - PESTA

5 Ianuarius st. v.
17 Ianuarius st. n.

Va esi joi'a si duminec'a.

Redact.: strad'a Havas nr. 1.

Nr. 2.

ANULU XIV.
1878.

Pretulu pe unu anu 10 fl.
Pe 1/2 de anu 5 fl.; pe 1/4 de
anu 2 fl. 70 cr.

Pentru Roman'i a 2 galbeni.

Cranulu lui Mihaiu celu Vitézu.

Susu în dealu la monastire
Se pastréza

O trunchiata suvenire,
De trei secolu prefacuta
Intr'unu negru putrigaiu.

Pléca-ti capulu. mei Române,
Si oftéza,

Càci din glori'a trecuta,
Ce zimbise o minuta,
Astadi totu ce-ti mai remâne
Este céf'a lui Mihaiu !

Ba radica mândr'a frunte
Si 'nainte !

Fà din gândulu teu o punte,
Cà sè legi cu barbatia
Timpulu vechiu cu noulu traiu ;

Si, privindu aceste óse,
Óse sfinte,

Tu sè credi c'ó sè mai fia
Pentru biét'a România
Alte dîle mai frumóse
Si-unu alu doilea Mihaiu !

Când e iérna, când nu-i sóre,
Când e cétia,
Nemerindu uscat'a flóre,
Omulu stà si se gândesce:
D'asi ajunge pân' la Maiu !

O s'ajungi si tu, Române,
Iér la viétia !

Uite : néu'a se topesce,
Iéca : fulgerulu trasnesce.
Vai de liftele pagâne:
Tuna grózniculu Mihaiu !

1873.

B. P. Hasdeu.

SECRETELE CASTELULUI.

— Romanu, de XAVIER de MONTÉPIN. —

(Urmare.)

„Se crede bogata, de nascere înnalta, si ia pe róndu numele celor mai mari familie din regatu.

„Comunicarea cu dên's'a e oprita, in ênsusi interressulu acelor familie.“

Dupa ce calugariti'a finì, directorulu esclamà în tonu triumfatoru :

— E bine, sora, întielegi acuma risulu meu din momentele trecute ? Chiàm atentiunea dtale a supra acestei frase : „Se crede bogata, de nascere înnalta, si ia pe róndu numele celor mai mari familie din regatu.“ Acest'a e destulu de lamuritu si însemnatoru, si totusi credi cà biét'a femeia e victim'a vr'unui complotu infernalu ?

— Ai dreptate, dle, — dise calugariti'a încetu si rosindu, — am fostu amagita de putîn'a mea esperintia ; nu-mi remâne decâtu sè-ti ceru iertare pentru acésta incomodare.

— Eh ! drace, ai facutu bine ! Acést'a mi-a procuratu placerea d'a te vedé. Si acuma crede-me, cà déca protegiat'a dtale va starui în aiuràrile sale, dà-i câte-va dusiuri de apa rece, — si iti respundu, cà apoi i se va face mai bine.

Calugariti'a se rentórse la infirmaria, adâncita în cugete, întristata, cu capulu plecatu.

Dn'a Rahon asteptá rentórcerea ei cu o nelinisce ardenta, ce nu se póte descrie.

Infatúsierea fórte confusa a junei surori o înghiatià. Ea întielese instinctivu, cà convorbirea cu directorulu n'a produsu nici unu resultatu bunu.

— Asià dara cà l'ai vediutu ? — siopti ea cu o voce surda, — si elu nu voiesce sè te créda ? elu díce, cà reclamatiunea mea e ênsasi unu nou actu de nebunía ? pretinde, cà eu sùm Ioana Saulnier si cà n'am nici unu dreptu la altu nume ?

— E dreptu, — respunse calugariti'a, mirându-se si asià dicéndu înspaimântându-se de acésta luciditate atátu de mare.

— Si cu tóte aceste, — urmà contess'a, — dta mi-ai aperatu caus'a. L'ai facutu sè întielega, cà me credu victim'a unui complotu combinatu cu vr'unu interesu misteriosu. I-ai dîsu si repetatu, cà am adîtu rostindu-se de dta ântâia-óra în viétia mea astanópte numele de Ioana Saulnier. Ai adausu, cà cercetarea ar fi constatatu usioru, cà sùm, ceea ce pretindu a fi, contess'a Maria de Rahon.

— Am dîsu tóte, càci le credeam ; dar vai ! la aceste afirmatiuni vane chiar actulu de intrare alu dtale respunde victoriosu.

— Actulu meu de intrare ! — repetà Maria de Rahon, cuprinsa de unu cutremuru grabnicu.

— Da.

— Vediutu-l'ai ?

— L'am cetitu.

— Ce díce acel'a ?

— Díce cà nebun'a dtale este d'a te crede o dama bogata si mare, si d'a luá pe róndu numele celor mai nobile familie ale Frânciei.

— Ei au scrisu acést'a! — gângavi contess'a; — oh! infamii! infamii!

Ea întrebà cu privirea fati'a calugaritiei, cá si când ar voi sè caute o sperantia suprema; dar nu gasi decâtu espressiunea a dóue simtieminte: mil'a cea mai gîngasia si nencrederea cea mai adâncã.

— E bine, — reluà ea încetu. Iti multiamescu, sora, iti multiamescu pentru ceea ce mi-ai facutu; n'ai fi pututu mai multu.

Si aruncându-se în patu, își ascunse fati'a în perina, cá sè nadusiésca suspinele sale ce esieau de la ânima pe buze.

La o óra dupa acésta convorbire scurta mediculu de serviciu vini în salele infirmariei sè-si facea vizitele de tóte dílele.

Elu se apropià de contess'a, o scrutà timpu îndelungatu cu o satisfactiune învederata, si díse junei calugaritiei:

— În adeveru, sora, dta ai îndeplinitu o minune. Acésta nebuna, pe care o credeai perduta fara d'ai se puté dá ajutoru, éta acuma cu totulu restabilita prin îngrigirile dtale. Acuma dên's'a póte sè-si lase loculu alteia si sè se rentórca în despartiamêntulu seu.

Dn'a Rahon fu cuprinsa de fiori.

— Doctore, — respunse fic'a sânta, — îmi place de acésta biéta femeia. Ce e dreptu, ea se afla multu mai bine; dar totusi crede-me, cá mai tare decâtu ori când ea are trebuintia de îngrigiri. Lasa-o la mine înca câte-va díle!

— Doresci acést'a, sora?

— Mai tare decâtu cum ti-asii puté-o spune.

— E bine, fia. Mai grigi dara de ea o septemâna; înse mai multu nu-ti potu acordá. Peste optu díle va trebúf sè raportezu, si directorulu va dispune. Mediculu își continuà vizitele.

— Déca voui parasí infirmari'a, — își díse contess'a, — voui fi perduta! Ah! precautiunile sînt bine luate! Indesiertu voui protestá, nimene nu me va crede; me vor condamná sè moru aice. Dar acést'a nu se va întêmplá! Mai am optu díle înainte. Pân'atunce trebue sè fiu libera.

Din momentulu acel'a dn'a Rahon nu mai avú decâtu o ideia fixa: *d'a scapá*. Dar cum? Ce putea o nenorocita femeia fara spriginu, fara complici, fara mijlóce de coruptiune, de óra ce ea nu avea nici unu cruceru?

Directorulu a disu lui Saint-Maixent: „Nu se póte scapá din Salpêtrière.“

Totusi contess'a nu desperà.

Timpu de dóue díle ea petrecú necontentitu órele lungi, cu fati'a radiemata de cadr'a unei feresti cu fere a infirmariei.

Acea ferésta se deschidea spre calea cea mare, care întruniá zidirile tuturor despartiamintelor.

Unu parete înaltu despartiea infirmari'a de curtea largã unde se aflá capel'a, birourile, cancelari'a, sala de conversatu si despartiemintele directorului.

O deschidietura cyadrata, închisa prin o grathia massiva si pazita de unu pazitoru a nume, erá unic'a usia în paretele despre care vorbimu.

Calugaritiile aplicate în serviciulu infirmariei se bucurau d'o libertate nemarginita în afacerile lor în curtea zidirilor mari ale spitalului generalu.

Fia-care din ele purtá la cingátóre o cheia cu care se puteau deschide tóte portile de comunicatiune.

Manastirea de care se tîneau ele se aflá pe bulevardulu spitalului, în departare de câte-va sute de pasi de la Salpêtrière. Bunele surori, cari se întrunira spre a îndepliní delicatele functiuni de pazitóre a bolnavilor, mergeau si viniau mai de multe ori pe di din manastire la spitalu si din spitalu la manastire, dupa ce si-au îndeplinitu serviciulu.

Nimica nu erá mai puțin regulatu decâtu órele acestor esíri si întrári, cari câte-odata începeau la díori de dí, si de alta-data se continuau pâna nóptea târdú.

Dn'a Rahon bagá de séma, cá déca un'a din surori deschidea pórt'a cu chei'a sa, pazitorulu esia din casuti'a facuta pentru elu, si se rentorcea dupa ce se convingea, cá vedea o calugaritia.

Totu asiá erá si la portiti'a care se deschidea spre bulevardu.

Din ferést'a, de la care dn'a Rahon nu se ngi departá, audiea bine deschidiéndu-se si închidiéndu-se usi'a pe care n'o vedea, si tresariá în totu corpulu ei cugetându cá dupa acea usia erá libertatea.

La finea dormitorului mare alu infirmariei, în care se aflá si contess'a, se aflá unu cabinetu cu grathia, care continea dóue paturi de tabera, a caror destinatiune erá urmatórea:

De la diece óre sér'a pâna la diece óre deminetti'a veghiá o calugaritia si din óra în óra isi facea ceretarile sale la bolnave.

La dóue óre precisu, o a dóu'a calugaritia parasiá patulu si înlocuia în dormitoru pe prim'a calugaritia, care la rëndulu seu o înlocuia într'unulu din paturi.

Se întêmplá câte odata, înse raru, cá învinsa de oboséla si de somnu în exercitiulu functiunilor sale, sor'a veghiatóre adormia dícându-si rugaciunea.

Atunci dormitorulu remânea pentru unu timpu mai lungu séu mai scurtu fara supraveghiatóre; dar repetímu, cá acést'a se întêmplá raru, si apoi calugariti'a momentanu vinovata de lips'a de veghiare, se desteptá îndata la celu mai micu sgomotu.

Dn'a Rahon meditá a supra tuturor acestora cu acea finétia de spiritu, care este propria prinsilor ce viséza sè scape

Ea gasi mijlocu sè se furisiese într'o nópte, descultia, tîrêndu-se cá unu sierpe lînga paturile intrunite, pâna la cabinetulu cu grathia.

Vediú, cá acelu cabinetu erá numai slabu luminatu de o lampa, si cá pe unu scaunu de lînga patu zaceau hainele calugaritiei adormite.

Bunele surori erau în numeru de optu séu diece, mai tóte deosebindu-se la fatia si purtare.

Dn'a Rahon, care le audiea vorbindu între sine si dícându-si numele un'a la alt'a, sciea numele celor mai multe.

Un'a din ele, sor'a Ursula, cam de trei-dieci séu trei-dieci si doi de ani, înalta subtíre si palida, oferíá în fati'a si purtarea sa óre-care distinctiune. Ea nu semená contessei, dar avea tali'a si esteriorulu ei generalu.

(Va urmá.)

S A R O N I :

Resboiulu.

Armatele russesci înaintéza cá potopulu si în septemân'a trecuta înundara partea de dincolo a Balcanilor. Ele cuprinsera Sofia, si d'aice, precum si din strimtórea Sîpca, mersera înaintea cu iutiéla admirabila mai alesu în acestu timpu de iérna, si în tóte locurile eluptara rezultate importante. Trupele lui Gurko petrunsera în dóue colóne pâna la riulu Maritia. Ér la 7 a l. c. trupele lui Skobelev se scoborira prin strimtórea Trojan si atacara în dosu pe trupele turcesci cari apérau strimtórea de la Sîpca. Totu atunce generalulu Radetzky esí cu putere mare din redut'a Nicolas, si dupa o lupta sângerósa, silí la capitulatióne, în 9 l. c., puterea imposita de armata turcesca/care se aflá acolo. In urmareea acestor successe, Tatar-Bazardsik, Jeni-Sagra si Jamboli ajunsera în mán'a rusilor, cari ne mai împedecati înaintara din tóte partile pe calea catra Adrianopol. Turcii s'au refugiatu la Adrianopol, si aice voiescu densii sè mai rennoiésca resistinti'a.

In celelalte puncte ale resboiului turcii asemenea avura perderi mari. Din 4 jan. sèrbii sustinura lupte sângeróse în giurulu Nisiului, si la 8 ei cuprinsera tóte forturile esterióre. La 9 jan. deminétí'a pasialele Hakit si Rasid capitulara, si înca cu conditiuni destulu de favoritóre. Garnison'a desarmata ísi recapatá libertatea. Dimpreuna cu catatea, 20,000 de púaci si 150 de tunuri ajunsera în mánile sèrbilor. La 12 l. c. sèrbii reocupara si Cursumlea si se pregatescu cu armata mai numerosa în contra Cristinei.

Si din Azia sosescu sciri rele pentru turci. Din 9 l. c. Erzerumulu e cu totulu impressuratu, si turcii (Muktar) fure batuti în apropiarea Batburtului.

In urmareea atátor perderi la 9 l. c. Port'a a cerutu armistitiu nemijlocitu de la comand'a militara russésca. Pâna 'n moméntulu presinte înse armistitiulu nu s'a incheiatu. Se sustine, cá Rusii mai ántáiu voiescu sè între în Adrianopolu.

Successele russesci causara mari temeri în Angli'a. Englezii se temu, cá prin învingerile rusilor, ei ísi vor perde înriurirea în Orientu. In urmareea acesteia se tínu în Londra multe adunári politice, mai tóte în favorulu turcilor. Intr'un'a din aceste unu deputatu nu s'a sfiitu sè atace pe Domnitorulu Românilor într'unu modu atátu de grossolanu, încátu toti ómenii cari ee respecta s'au scandalisatu. De altminte în sinulu cabinetului englesu nu este omogenitate de parere în privinti'a acést'a, si astfelu totu sgomotulu de pân'acuma n'a produsu nici unu faptu seriosu.

Grecii înca vreu de multu timpu sè întrebuintieze momentulu binevenitu pentru eliberarea fratilor lor, înse guvernulu englesu a reesitu pân'acuma sè-i tína în frêu. Agitatiunea în Athena e mare.

Intrarea Rusilor în Sofia s'a facutu la 3 jan. cu music'a în frunte si cu stégulu desfasiuratu. In data dupa intrarea generalulu Gurko s'a celebratu unu Te-Deum solemn in catedrala. Pentru prim'a óra dupa 1431 ani trupele crestine acuma s'au aretatu în Sofia.

In diu'a de Craciunu turcii crediéndu, cá tru-

pele române de la Vidin vor fi mai putínu veghiatóre, au atacatu corpulu românescu de dóue companii de la Sabri-pasiakioi, unu postu mai susu de Arcer-Palanka, spre Vidin. In timpulu luptei au mai sositu si alte dóue companii românesci. Turcii au fostu nu numai respinsi de la acea positiune, ci si urmariti pâna la satulu Nazir-Mahala, spre Vidin.

Lupt'a de la Sîpca, despre care vorbíramu mai susu, a fostu înversiunata. Trupele russesci au fostu comandate de generalulu Radetzky. Armat'a turcesca s'a predatu în numeru de patru-dieci si unu bataliÓne, unu regimentu de cavaleria si siese-dieci de tunuri.

Cui a depusu armele Ozman Precum se scíe, Rusii au anuciatu lumei prin o depesia, îndata dupa caderea Plevnei, cá Ozman pasia a depusu armele generalulu russescu Ganetzky. Nu peste multu apoi se adevéri, cá relatarea acést'a n'a fostu esacta. Monitorulu Romaniei ni-a spusu, cá Ozman pasia a capitulatu colonelului român Cerchesu. Cá raportulu russescu n'a spusu adevérule, se probéza si prin o depesia a díuarului russescu „Gazeta de Moscova“, în care sè díce, cá Ganetzky a fostu contuzionatu la capu în acea lupta; prin urmare Ozman n'a pututu sè-si depuna armele acestuia si sè confereze cu elu despre capitulatiune.

Sciri de pace. La cererea de armistitiu a Turciei marele duce Nicolae a respunsu, cá Porta sè trimita la carthierulu generalu russu delegati în caus'a acést'a. In urmareea acesteia pasialele Reuf si Server au plecatu la 14 jan. la locul designatu. Incátu privesce conditiunile de pace, acele înca nu se cunosc, dar díuarulu „Montags Revue“, care se crede bine informatu, scrie cá conditiunile Rusiei ar fi urmatórele : Român'a va deveni neatérnatóre, fara ínse d'a se înaltá la regatu; Serbi'a asemenea va fi neatérnatóre, si i se va mari teritoriulu; Muntenegru totu asiá; Bulgaria va capeté autonomía cu unu guvernatoru crestinu sub suzeranitatea Portii; pasialicurile Batum, Cars si Erzerum se vor anectá la Russia. Cestiunea deschiderii Dardanelor remâne pendentá.

Mai nou. O depesia din Belgrad cu datulu 14 jan. anuncia, cá trupele sèrbe s'au întrunitu cu cele române la Vidin. Comandantulu cetáti Vidin a fostu provocatu sè predeie cetatea; elu a respunsu cá o va predá, cu conditiunea ínse, cá garnison'a sè póta esí ducéndu-si armele. — Se depesiéza, cá o catastrofa amenintia si armat'a lui Suleiman, cáci trupele lui Gurko i-au taiatu retragerea.

Literatura.

„Gazet'a Transilvaniei“ anuncia, cá numai de la îmbratísirea publicului va depinde, cá în anulu acést'a sè iésa de trei ori pe septemána totu cu pretiulu de pân'acuma. La începutulu anului curentu dlu dr. Aurelu Muresianu a luatú directiunea politica si redactiunea numitului díuaru, care, fidelu principiilor pentru cari a luptatu patru-dieci de ani, a începutu anulu alu 41-le cu nóue si índoite puteri.

Dlu Teodoru Ceonța, professoru de științele naturale la institutul român pedagogico-teologicu din Aradu, a scos de sub tiparu: „Creațiunea și dezvoltarea spirituală primitivă a omenimei“, după A. Arneht. Prețulu 40 cr.

Societati și institute.

Societatea pentru fondu de teatru român. Comitetulu tînu la 7 ianuarie ședința, la care luara parte dnii: președintele Alessandro Mocioni, vicepreședintele Iosifu Hosszu, cassarulu Ioanu cav. de Puscariu, membrulu Alessandro Romanu, și secretarul Iosifu Vulcanu. Din lucrările acestei ședințe amintim aice numai raportulu cassarului, care suna astfel:

Conspectu

despre starea cassei Societății pentru fondu de teatru român, de la 9 iulie 1877 până la 7 jan. 1878.

I. Perceptele: La încheierea socotelor în 9 iulie 1877 s'a constatat starea fondului: a) în bani gata 67 fl. 54 cr.; b) în papire de valoare 11,530 fl. 58 cr.

De la adunarea generală din Abrudu a încursu: a) în bancnote 462 fl.; b) în 5 napoleoni, cari schimbati facu 49 fl. 35 cr.; c) una obligatiune ottomana nr. 17597 de 400 franci = 160 fl.

S'a cumperatu: a) o sortitura de statu de la 1864 nr. 3277, în valoare nominală de 100 fl.; b) o obligatiune rurală ardeleană nr. 68041, în valoare nominală 100 fl.; c) alt'a nr. 66175 în val. nominală 100 fl.; d) alt'a nr. 60181 în valoare nominală 100 fl.; e) alt'a nr. 65296 în val. nominală 100 fl.; f) alt'a nr. 64940 în valoare nominală 100 fl.; g) o obl. rur. de nr. 4966 în valoare nominală 50 fl.

Au intratu de la dnii: Sava Borha adv. în Hațieg 6 fl., de la dlu Ioanu Popoviciu Desseanu (vinutulu unui balu din Aradu) 100 fl., Em. Andreescu înv. în Beregsu 6 fl., Ioanu Vlad adv. în Lugosiu 10 fl., $\frac{1}{3}$ din interesele obligatiunii donate de dlu Ci-pariu la Asociațiunea transilvană 3 fl. 28 cr., Gav. Popu canonicu în Lugosiu 5 fl.

Sum'a totală a perceptelor: în bani gata 709 fl. 17 cr., în papire 12,340 fl. 88 cr.

II. Erogatele: în bani: 1) recompens'a secretarului Societății votată în adunarea de la Abrudu 100 fl.; 2) pentru cumperarea papirelor specificate în perceptele: a) sortitur'a de 1864 nr. 3277 -- 133 fl. 50 cr.; b) obl. rur. ard. 68041 -- 74 fl. 50 cr.; c) alt'a nr. 66175 -- 74 fl. 50 cr.; d) alt'a nr. 60141 -- 74 fl. 90 cr.; e) alt'a nr. 65296 -- 77 fl. 23 $\frac{1}{2}$ cr.; f) alt'a nr. 64980 -- 77 fl. 23 $\frac{1}{2}$ cr.; g) alta de C. nr. 4966 -- 39 fl. 95 cr.; -- 3) Transportarea cassei Wertheimiane în noulu quartir 2 fl. 50 cr.; 4) „Mercur“ pe 1878 -- 2 fl.

Sum'a totală a erogatelor: 656 fl. 32 cr.

Scotiindu erogatele din perceptele, rămâne: în bani gata 52 fl. 85 cr., în papire 12,340 fl. 88 cr. La alta: 12,393 fl. 73 cr.

Budapesta 7 jan. 1878.

Ionu cav. de Puscariu,
cassariu.

Numele membrilor înscriși la adunarea din Abrudu,

dimpreună cu contribuiriile lor, se vor publica de alta-data.

Ce e nou ?

Môrtea lui Victor Emanuel a urmatu după o bôla scurtă. La 4 jan. nôptea regele n'a pututu dormi, și scolându-se din patu se duse la ferêșta, o deschise, se radiemă cu cotele pe ea, și fiindu numai în camesia, privi afara în strada. În diu'a următoare se plânse de recôla, a trei'a di se culcă în patu, medicii constatară aprindere de plămâni, și la 9 l. c. după miédiadi muri. Acestă môrte causă gele adâncă nu numai în Itali'a, dar în tóta lumea. Familiile domnitoare vor tramite delegati a nume la înmormântare, care va avé locu la 19 l. c. În mormântarea acest'a va fi din cele mai imposante, ce se pota întipui. Numai numerulu deputatiunilor se urca la trei mii.

Processulu Miteticu s'a pertractat dilele trecute la tribunalulu din Buda. Pertractarea a duratu șese zile. Procurorulu a cerutu condamnarea acusatului la môrte séu la închisore pe tóta viața. Aparatorulu dr. Polit a tînutu o cuvântare de o ora ș jumătate. Sentința se va pronunția vineri.

Diet'a Ungariei si-a redeschis ședințele. Deputatulu Ioanu Balomiri s'a verificatu.

Suvenirea mortiloru.

Gavrilu Ardeleanu, rigorosantulu în medicina la universitatea din Budapesta, a repausatu în Beiusiu, la parinti si, în 11 ianuarie, în etate de 24 ani.

Constantinu Romanescu, unu bunu fiu alu României, care a luat parte la multe acte nationale, a repausatu la Bucuresci. Elu a daruitu prin testamentu comunei Bucuresci dône case pentru a se face din ele școle de fete séu bairi.

Ana Elena ved. Fogarasi a muritu la Têrgulu Muresiului, la 3 jan., în etate de 49 ani.

În strainetate au muritu: Generalulu *Lamarmora*, care în timpulu din urma s'a facutu renumitu prin o brosiura politică prin care a compromissu forte pe Bismarck. — Marquisulu *Salisbury*, care a jucatulu mare la conferința din Constantinopole, în dec. 1876. — F. V. *Raspail*, renumitul republicanu francesu. — *Courbet* pictorulu francesu, care a jucatulu parte și la politica.

Post'a Redactiunii.

Avisu. Considerându, că unii abonanti se supera de cumva li se sistêza tramiterea foii îndată cu espirarea abonamentului lor, amu dispusu că atâtu nrulu trecutulu, câtu și acest'a se tramite și acelu abonanti ai nostri din anul trecutulu, cari înca nu si-au rennoitu abonamentele. I rogâmu dar a le rennoi câtu mai curêndu, căci cu nrulu viitoru vomu fi siliti a sistâ tramiterea mai departe.

Proprietariu, redactorulu răspunditorulu și editorulu: **IOSIFU VULCANU.**

Cu tipariulu lui Alessandro Kocsi în Pest'a. 1878. Calea țierei nr. 39.